

Voorwoord

Bij een jubileum hoort een feestelijke uitgave van de "Time-out".

Als jubileumcommissie vonden en vinden wij dit ook. Daarom hebben wij enkele oud-redactieleden benaderd en bereid gevonden om deze eenmalige taak op zich te nemen. De redactieleden Henry Mensink en Gerrit Mulder, beiden al jarenlang woonachtig in Nunspeet en dus voorzien van een neutrale, afstandelijke blik op Elburg en haar inwoners, hopen op deze ludieke manier een redelijk beeld te kunnen geven van 25 jaar E.V.V. en haar invloed op het dagelijks leven in Elburg en wijde omstreken.

Beide redacteuren zullen er ongetwijfeld in slagen om iedereen enig leesgenot te verschaffen met hun bloemlezing over het E.V.V. van toen en nu.

De jubileumcommissie

Opdracht : jubileumcommissie
Ter gelegenheid van : 25-jarig jubileum EVV
Samenstelling : Gerrit Mulder, Henry Mensink
Druk : Kopieerderij van Raalte

april 2001

Van de voorzitter

Arie Zwijnenburg, 1977

Met genoeg geef ik gehoor aan het verzoek van de jubileum-commissie een voorwoord te schrijven in deze jubileum uitgave van Time-out.

EVV bestaat 25 jaar, al best een behoorlijke tijd maar relatief gezien toch nog jong. Een dergelijk jubileum moet natuurlijk gevierd worden en daarom is het zo verheugend dat er al maanden lang een feestcommissie aan de slag is om deze gebeurtenis op gepaste wijze, maar wel uitbundig te vieren.

Jong en oud, leden, oud-leden, sponsors, bestuurders en sympathisanten, in het programma is aan iedereen gedacht. Op 27 en 28 april hopen wij velen te begroeten, met name verheug ik mij op het weerzien met oud-leden.

Een bijzonder hoogtepunt van de jubileum-activiteiten zal de clinic op 11 mei ongetwijfeld worden. Wie herinnert zich niet de bloedstollende finale heren volleybal op de Olympische Spelen van 1996 in Atlanta. Wie wil er niet bij zijn als die lange mannen in 't Huiken een clinic geven?

Terugkijken op de afgelopen 25 jaar kost mij wat moeite. Dat komt omdat ik van gepasseerde zaken en gebeurtenissen de goede dingen onthoud en van gemaakte fouten probeer te leren. Verder is de blik altijd op de toekomst gericht. Nu moest ik natuurlijk wel in de oude archieven duiken en werd ik meegesleept door de boeiende geschiedenis van onze vereniging. Wat is er veel gebeurd!

Hoogtepunten, maar ook dieptepunten. Begonnen in een gymzaaltje aan de Nijenbeekstraat en de Wimpel, de stichting van 't Huiken wat een enorme impuls gaf, de vele kampioenschappen, maar ook degradaties. Het Buitenvolleybaltoernooi, al 20 jaar het grootste sportgebeuren in Elburg en (van de laatste jaren) de opkomst van het Beachtoernooi.

Opvallend is dat EVV in die 25 jaar betrekkelijk weinig bestuurswisselingen heeft gehad, waaruit een grote continuïteit blijkt. Ook heel veel leden blijven lang lid van onze vereniging en daar zijn we trots op. Clubliefde schijnt tegenwoordig een ouderwets woord te zijn, maar ik constateer dat die bij EVV nog volop aanwezig is, terwijl wij het tegendeel van ouderwets zijn.

De grote kracht van EVV is altijd geweest en zal blijven de inzet van heel veel vrijwilligers. Natuurlijk, ook wij willen nog meer hulp en inbreng, er is nog veel te doen en we willen nog zo veel meer.

De vrijwilligers van het verleden hebben EVV gemaakt tot wat het is en de vrijwilligers van nu en in de toekomst zullen het laten voortbestaan en verder uitbouwen.

Veel leesplezier met deze jubileum-editie en graag tot ziens.

Arie Zwijnenburg
Voorzitter Elburger Volleybal Vereniging

Arie Zwijnenburg, 2001

EVV in vogelvlucht : enkele feiten uit de plakboeken

3 januari 1976 wordt EVV opgericht, voorzitter : Emiel Hagoort

De eerste (oefen)wedstrijden tegen DSV uit Doornspijk. De dames wonnen, de heren verloren

Volleybal een gezinsport? Maar liefst vier echtparen maakten deel uit van het eerste dames en herenteam

Het eerste "klubblad" verscheen in december 1976. Later werd de naam van het clubblad "time-out"

Ook werd in dit jaar een kersttoernooi gehouden, later herstart als het oliebollenmixtoernooi

Vanaf oktober 1977 neemt EVV voor het eerst met 5 teams deel aan competitie in de NeVoBO afdeling Zwolle

EVV speelt in een groen shirt en witte broek. Het shirt is later tijdelijk rood geweest. de broek werd later zwart

De oplevering van thuisbasis 't Huiken was niet in oktober 1977, maar januari 1978. De eerste thuiswedstrijden werden daarom in de Stilohal in Zwolle gespeeld

Gevolg : geldnood door onvoorziene reiskosten. Eerste ideeën voor activiteitencommissie zijn hier ontstaan

De eerste competitiewedstrijd van heren 1 werd overigens met 2-0 gewonnen van Oegema Reflex

November 1977 Arie Zwijnenburg wordt voorzitter en behaalt tevens zijn scheidsrechtersdiploma

1978: reeds in januari van dit jaar krijgt ook de recreantentak van EVV vorm

dames 1 wordt kampioen en ook heren 1 promoveert na eerste competitiejaar naar de tweede klasse

Voor het eerst wordt een toernooi georganiseerd voor de middelbare scholieren uit de gemeente Elburg: 16 teams namen deel, de mavo won bij de meisjes en de jongens

1979: eerste twee herenteams worden kampioen, eerste damesteam promoveert ook

Juni 1980 : het eerste Buiten Volleybal Toernooi met 34 deelnemende teams

Elb. Courant 6 sept 77

EVV KOMT IN GELDNOOD

Wie zal dat betalen? De Elburger volleybalvereniging EVV is erg gedupeerd geraakt, daar de sporthal waarschijnlijk half oktober niet opgeleverd zal worden. Zo ja, dan moet EVV nog wachten, daar het materiaal pas eind van het jaar zal worden aangeschaft.

Daarom hebben het bestuur van EVV en de NeVoBo afdeling Zwolle besloten om, in ieder geval de eerste helft van de competitie de thuiswedstrijden in de Stilohal te Zwolle te spelen.

Wat zijn nu de consequenties voor EVV. Daar de volleybalvereniging met drie heren, en twee doamesteams aan de competitie zal deelnemen zullen de reiskosten erg hoog worden. De vereniging bestaat uit veel jeugdigen, welke niet in het bezit zijn van een auto. Vandaar dat of de ouders moeten rijden of auto's gehuurd moeten worden. Al met al kost dat veel geld, mede ook omdat de tegenstanders ver weg huizen, bijv. Kampen, Meppel, Raalte Heerde, Hattem en Steenwijk.

De volleybalvereniging hoopt dan ook hulp van buitenaf. Het bestuur is van plan door middel van enkele akties en reklame geld te verzamelen om de kosten te dekken. Alle hulp is welkom.

Namens het bestuur
E. Hagoort.

Team Marmerstraat won en kreeg de eerste prijs uitgereikt door wethouder J. Huisman

Omdat er ook aan de toekomst moet worden gedacht start EVV een jeugdafdeling, die binnen de vereniging de naam mini's meekrijgt. In de time-out krijgen zij hun eigen minikrant

In 1983 bestaat Elburg 750 jaar. In maart krijgt EVV een interland tegen België in 't Huiken: uitslag 3-0

Reinder Nummerdor begint op 7-jarige leeftijd bij de mini's van EVV

1984 Eerste herenteam van EVV promoveert naar de tweede divisie, waarin ze 8 jaren zouden spelen

In 1985 doen er 96 teams mee aan het BVT
EVV heeft 260 leden, en de gesprekken over een eigen hal worden luider

In mei 1987 organiseert EVV een lopathon: "tien meter voor een cent"

In juli 1988 verliezen de dames van jong oranje met 0-3 van de DDR in 't Huiken

In augustus organiseert EVV mede een driedaagse Pasar Malam in 't Huiken

Om de bekendheid van EVV te promoten werd een maand later een verenigingsmarkt gehouden

In het kader van de actie "sport en de derde wereld" zendt EVV volleybalmateriaal naar Afrika

Voor één keer wordt een worstactie gehouden in plaats van een snertactie.

In juni 1989 organiseert EVV voor het eerst een nachttoernooi

1991 : na 8 jaren in de tweede divisie degraderen het eerste herenteam

1993 : een sterk verjongd team weet zich dit jaar niet te handhaven in de derde divisie

Op 5 mei 1995 brengt een groepje EVV-ers al rennend het bevrijdingsvuur vanuit Wageningen naar Doornspijk

In 1997 neemt een record-aantal teams deel aan het BVT

In 1998 promoveert het eerste herenteam via een beslissingswedstrijd weer naar de derde divisie

In 1999 gaat de organisatie van het beachtoernooi in Elburg over van Pruis in de handen van EVV

In 2001 wordt dames 1 kampioen en wint tevens de regionale bekercompetitie

Van mini's tot dames 1

Altijd plezier

Mascotte "De Beer"

Bij de mini's al rollen en nu kunnen we het nog steeds niet

Sinterklaas en Zwarte Piet bij de mini's

Jankend op de bank

Veel verschillende trainers

Opkijken tegen dames 1 en heren 1

Voor het eerst samen douchen (verplicht)

Elke zaterdag buikpijn van de zenuwen (zelfs na 14 jaar)

*Joop Koetsier altijd juichend
op de knieën bij de jeugdwedstrijden*

Van mini's tot dames 1

Lenzen kwijt

Veel blessures

Topwedstrijden tegen Kuipers en Vovem met enthousiaste ouders op de tribune

Promoveren en degraderen

Bij de mini's diploma's bij dames 1 de beker!

Lekker naborrelen aan de bar

Ballenmeisje bij nationaal team

Maandverband i.p.v. kniebeschermers

Op naar de volgende 25 jaar

Ter gelegenheid van het 750 jarig bestaan van Elburg in 1983 is EVV er in geslaagd om twee wedstrijden van een vierlandentoernooi van het Nederlandse herenteam in het Huiken te laten spelen. Het Nederlandse team stond toen aan het begin van een bloeiperiode met als voorlopig hoogtepunt olympisch goud in Atlanta 1996. De wedstrijd tegen België werd simpel met 3-0 gewonnen. Enkele namen van toen: Jan Clardey, Teun Buys, Pim Raterink, Wim Koch, Marco Brouwers, Avital Selinger.

NEDERLANDSE VOLLEYBAL BOND
AANGESLOTEN BIJ DE FÉDÉRATION INTERNATIONALE DE VOLLEYBALL (F.I.V.B.)
BONDSBUREAU: POLANERBAAN 15
POSTBUS 70 - 3440 AB WOERDEN - TEL. 03480 -11994

GENODIGDE

4-Landentoernooi Heren
W-Duitsland - Israël en
Nederland - België

Uitnodiging, tevens toegangsbewijs voor:

<i>te spelen op</i>	23 maart 1983	<i>te</i>	Elburg
	19.00 uur en		Sporthal 't Huiken
	20.30 uur		Lange Wijden 33

1983 was ook het jaar waarin een speler van het huidige Nederlandse team zich voor het eerst meldde op het volleybalveld. Reinder Nummerdor begon op zevenjarige leeftijd als mini bij EVV. Zijn talent werd binnen de vereniging gekoesterd. Op vijftienjarige leeftijd vertrok hij bij EVV, kwam via Remote IT en Dynamo in Italië te werken als profvolleyballer. Zijn ster bij het Nederlands team was ondertussen ook aan het rijzen.

Dames EVV winnen rayonfinale met 3-0

Afgelopen donderdag hebben de Dames van EVV de bekerfinale Rayon Randmeren gewonnen van Zeewolde, Derde Divisie, met 3-0.

Het was, anders dan de uitslag doet vermoeden, een spannende wedstrijd. In de eerste set ging het tot 5-5 gelijk op. Hierna nam EVV een ruime voorsprong door collectief goed spel. Vol enthousiasme en werklust had Zeewolde de grootste moeite bij te blijven. Met tussenstanden van 14-7, 18-14 en 23-15 wonnen de Elburgse Dames de eerste set met 25-17. Een geweldige opsteker voor een enthousiast publiek, dat op de juiste momenten duidelijk aanwezig was. Het was nodig deze steun in de rug, want de tweede en derde set werden ongekend spannend.

De tweede set was een gelijk opgaande strijd. In de middenfase liep Zeewolde eenvoudig weg van EVV. EVV had even geen antwoord op de lastige serve en aanvallend kwamen ze er niet door. De

ommekeer kwam eveneens bij deze stand. Na een time-out aan Elburgse zijde kwamen zij punt voor punt dichterbij. Het werd 23-20 voor Zeewolde. Door het collectief, serverend, blokkerend, verdedigend, aanvallend, het spelverdelen, enthousiasme, strijdlust en een meelevend publiek werd de set met 25-23 gewonnen.

De derde set werd nog spannender. Vanaf het begin tot aan het eind ging het gelijk op. Het is niet te beschrijven hoe spannend het was. Het publiek genoot er van en steunde de Dames van EVV op een geweldige manier. Bij 23-24 kwam Zeewolde op setpoint. Een ongekende tactische bal van Marieke Tiemens bracht de ploegen op gelijke hoogte. Een serve van Saskia Boeije werd verkeerd beoordeeld en belande in de wand. 25-24 en matchpoint. Hoe mooier kon het niet dat Saskia Boeije de wedstrijd besliste met een direct punt.

De dames gaan nu meestrijden om de beker van de Regio Nieuw Gelre. Samen met de winnaar van het Rayon Hanze, Vallei en Rivierenland. In het kader van het 25 jarig bestaan van de vereniging wordt geprobeerd de finale in 't Huiken te spelen.

E.V.V. in trefwoorden en in bijna chronologische volgorde:

Henk Nummerdor: versteend van angst bij ons thuis in Oldebroek onder de carport met bij zich mijn nieuwe (Rode!!!) E.V.V. shirt en trainingspak wachtend tot onze waakhond van ongeveer 30 centimeter hoog tot bedaren was gebracht.

Douglas Driessen: zie boven, hij was er ook bij en al even benauwd voor die hond.

Rob Rutgers: was in mijn eerste seizoen in heren 1, als talentvol jeugdspeler in verband met vele blessures en ziektes mee naar een belangrijke uitwedstrijd in Nijverdal. Desondanks wonnen we de eerste set met alle "kneuzen" in de basis en Rob zei tegen trainer Hans Speelman de historische woorden: "het gaat lekker Hans, laat ze zo maar staan".

Snertactie: het transport in de groene legergamellen die, als ze leeg waren, weer moesten worden schoongemaakt. Dit gebeurde dan altijd in de doucheruimte van kleedkamer 1 van 't Huiken o.l.v. Annie Driessen. Die was zeer herkenbaar aan een groot rubberen schort en een rode brandslang.

's Middags na de wedstrijd douchten onze tegenstanders zich daar dan weer in diezelfde ruimte. Gelukkig hebben deze dit nooit geweten.

Arie Zwijnenburg: raakte tijdens één van de snertacties in het gamellentijdperk zijn bril kwijt. Waar deze gebleven is weet tot op heden nog niemand. Er heeft zich niemand gemeld die een bril in zijn of haar soeppan heeft gevonden. Het zal altijd wel een raadsel blijven.

Assenede: het openluchttoernooi in België tussen Gent en Terneuzen. Dit werd gehouden op het terrein van een technische school met voorzieningen als een kantine, een feesttent, waarin het grote "verbroederingsfeest" werd gehouden en een hamburgerwagen die om 3.30 uur 's ochtends gesloten werd en om 7.00 uur weer open was. Kamperen deden we op een weiland naast de school waar 's ochtends de koeien vanaf gejaagd waren. Bij de ingang van de "camping" werden grote plasticzakken uitgereikt die op de uitwerpselen van de koeien gelegd moesten worden voordat de tenten konden worden opgebouwd. Je kon ook wel zonder plastic maar

Om eens goed te eten gingen we naar de "Raedskelder" in historisch Gent waar men de eerste groep van zo'n 40 volleyballers nog wel aan kon. De tweede groep, dat waren wij, werd al wat problematischer. De eersten hadden hun bestelling al snel maar na twee uur bleven er drie personen, twee dames en een heer over die nog niets anders hadden gehad als redelijk veel wijn en bier. Want de drankvoorziening liep wel goed.

Uiteindelijk kwamen er nog twee bestellingen op tafel en Kees Jacket, jawel hij dus, was zo beleefd om de dames voorrang te verlenen. Na nog een uur wachten had Kees de uienringen aan zijn oren hangen en vlogen de zilveruitjes van de borden van een andere E.V.V.-er door de kelderramen naar buiten. Uiteindelijk heeft Kees toch nog wat gegeten maar toen waren de "gewone" gasten, die er ook nog zaten, allang verdwenen.

Het buitentoernooi: gezellig, vooral het opbouwen, met na afloop de broodjes kroket en haring en het afbreken, met na afloop het terrasbezoek bij één van de sponsors van het toernooi. Het leukste is natuurlijk als de opbouw twee keer binnen een week moet worden volbracht zoals enkele jaren geleden toen het toernooi tot twee keer toe moest worden uitgesteld. Omdat het eerste van E.S.C. op zaterdag voor pinksteren ook nog een thuiswedstrijd moest spelen hebben we op vrijdag alle velden afgebroken, de palen e.d. tussen de struiken en de overige materialen als telborden en netten in de kledkamer opgeborgen. Op tweede pinksterdag werden alle handelingen in omgekeerde richting gedaan waarbij moet worden opgemerkt dat het wel even duurde voordat alle palen weer terecht waren. Het opbouwen ging wel erg snel.

Joop Zandbergen: belde op 12 april 1988 's avonds net na afloop van de trainingen naar 't Huiken dat hij vader was geworden van Roy en dat Wim de Haas dus oom was geworden. Wim, Douglas en Ik zaten nog aan de bar en om vijf voor twaalf zijn we Joop gaan feliciteren met zijn verjaardag die, zoals elk jaar, op 13 april viel en met de geboorte van Roy. We zouden niet verder gaan als de achterdeur maar daar stak Suus vanaf haar bed een stokje voor. We moesten binnen komen. Het werd erg gezellig en erg laat die nacht. Annie Driessen gaf mij de volgende dag op mijn kop. "René Baanders, jij zou beter moeten weten" waren haar goedbedoelde woorden. Ik wist het beter, want ruim een jaar eerder liep ik in mijn eentje ongeveer op de zelfde tijd 's nachts op de Elburger wallen met mijn hond te wandelen.

Dalvo 4: op een voor de gemiddelde volleyballer pensioengerechtigde leeftijd van ongeveer 40 jaar, moest ik en met mij heren 3 met enkele heren die ook al bijna mijn leeftijd hadden, aantreden in Dalfsen tegen Dalvo 4. In dit team speelden enkele heren die nog een generatie ouder waren als wij. In hun ogen waren wij sportschooljongens en gymnastiekleraren, die wekelijks drie keer trinden. Na de wedstrijd, die wij ruim wonnen, vertelde de aanvoerder dat ze hun beste speler misten. Deze was geblesseerd geraakt tijdens een hockeywedstrijd op de zaterdagmiddag voorafgaand aan onze wedstrijd. Bij navraag bleek de leeftijd van de geblesseerde 72 jaar te zijn

René Baanders

Heren 1

In dit verslag zullen we een overzicht geven van de hoogtepunten en dieptepunten van de boyz van EVV 1. Eigenlijk zijn wij één en al hoogtepunt.

Dieptepunten:

- * Onze volleybalcarrière, uitgezonderd ons kampioenschap een paar jaar terug.

Hoogtepunten:

Feest na kampioenschap.

- * Enorm veel pils. Spelers bereikten diepte en hoogtepunten die avond. Er waren geen braaksessies..... hoogtepunt of dieptepunt (vul zelf maar in!)
- * De Chinees (Hao Hua). Wil je me-nu of wil je me later ?? Hoogte- of dieptepunt.
- * We mogen niet meer bij Hao Hua komen. Hoogte- of dieptepunt.

Weekendje weg naar Centerparcs..... HOOGTEPUNT!!

- * Herman v. Ommen kreeg gele kaart na het uittrappen van lantaarnpalen van parkleiding. Hoogte- of dieptepunt.
- Joël aan 't Goor viel al uit de trap van een trap. Hoogte- of dieptepunt.
- * Joël redde Rinze v.d. Wielen z'n leven..... Hoogte- of dieptepunt.
- * Heini had een "bijna-dood" ervaring. Hoogte- of dieptepunt.
- * Henrico Kroes liep in een zwembroek in de discotheek. Hoogte- of dieptepunt.
- * Henrico liep "semi-blauwtjes" die avond. Hoogte- of dieptepunt.
- * Herman v. Ommen heeft die ochtend gebraakt. Hoogte- of dieptepunt.
- * De jongens in de Stronkenbar. Er is meer bereikt in 2 uur dan in één seizoen. Hoogte- of dieptepunt.
- * Robert v. Esterik (eerstejaars H1) met wedstrijd glazen tempobepalend. Hoogte- of dieptepunt.
- * Hendrie Knoppersen... 2 L... Hoogte- of dieptepunt?
- * 6 uur begonnen... 8 uur afgelopen. Hoogte- of dieptepunt?

Groningen..... HOOGTEPUNT!!!

- * Avondje teambuilding.... Hoogte- of dieptepunt.
- * Dick Petersen hangend boven pizza..... "Ik ben echt dronken." Hoogte- of dieptepunt.
- * Enkele onthullende bekentenissen van Lambert.... Hoogte- of dieptepunt.
- * Heini Koornberg bestelt bier vlak bij ons... krijgt bier en staat aan de andere kant van de bar.... Hoogte- of dieptepunt.
- * 5 jongens op rij op een bank in "De Drie Gezusters" bier morsen op jeugdige dames onder hen. Hoogte- of dieptepunt.
- * 5 jongens op rij op een bank in "De Drie Gezusters" vallen als dominostenen om. Hoogte- of dieptepunt ???
- * Heini wederom aan dood ontsnapt. Hoogte- of dieptepunt.

- * Lambert Deetman in bezit van **censuur** foto's van spelersvrouwen. Hoogte- of dieptepunt.
- * Bernd Beekman.... **censuur** bij Hanno Seijbel in WC om 09.00 uur 's ochtends (last van z'n keel achteraf). Hoogte- of dieptepunt.
- * Heini en Alfred hun idee om stofzuiger op Henrico **censuur** te zetten. Hoogte- of dieptepunt.
- * Hanno Seijbel die dit wist te voorkomen bij een slapende Henrico. Hoogte- of dieptepunt.
- * 28 april..... Heren 1..... **HOOGTEPUNT.**

P.S. Er is nog veel meer... kom 28 april en luister en geniet!!
De jongens van Heren 1

EVV Recreanten dinsdag 2

3 maart 2001, EVV bestaat 25 jaar. Wij willen als recreantenteam van de dinsdagavond "onze" vereniging Van Harte Felicitere met dit geweldige jubileum.

EVV recreanten dinsdag 2 is al sinds mensenheugenis op de dinsdagavond aan het volleyballen.

En dit houdt in ongeveer 3 kwartier warming-up, training en oefening. En dan 3 kwartier aan de bak voor een partij. In de loop der jaren heeft het team mensen zien vertrekken en nieuwe mensen zien komen. Maar "ons" team heeft nog steeds een harde kern van spelers en speelsters die het team trouw blijven. Wij hebben jong en oud, heel lang al lid van EVV en net lid geworden van EVV. Bijv. Gerrie Franken, trotse oma inmiddels, is al 16 jaar lid van de vereniging en ons nieuwste aanwinst Martin de Wolf is ongeveer nu 3 maanden bij de club. En dat ons team aantrekkingskracht heeft blijkt wel uit het feit dat wij zelfs speelsters uit Nunspeet en Vierhouten in ons team hebben zitten. Maar zij hebben inmiddels alweer een transfer gemaakt naar de donderdaggroep New Variety. Hun sponsor bood natuurlijk veel meer geld. Daar kan ons "potje" niet tegenop. Het andere dinsdag recreanten team heeft halverwege dit seizoen een zeer geroutineerde speler, Chiel Bohnen, overgenomen. Het transferbedrag is overigens nog niet overgemaakt. Dit moet in het Huiken aan de bar, onder toezicht van Kees Bruynes, nog maar even ter sprake komen. Eén keer per jaar gaan we met z'n allen uit eten of staan we rond de barbecue. Dit zorgt voor een goede teambuilding en dan zie je elkaar ook eens zonder trainingspak en gympies. Sinds enkele jaren speelt er een (gemengd-)team van ons mee in de recreantencompetitie, onder leiding van Jacob Zelle. Ook spelen enkele heren mee in een (heren-) team voor de recreantencompetitie, onder leiding van Bert Jan van de Weg. Je ziet het maar, naast de recreativiteit op de dinsdagavond ook nog (recreatieve-) competitie. Overigens heeft u belangstelling voor de recreantencompetitie, neem dan contact met ons op, evt via de voorzitter van de recreanten. We kunnen altijd nog spelers en speelsters gebruiken. Tot slot nog het volgende..... Wist u dat.....

Jan Beelen, ééntje van de harde kern, elke training een speciaal drankje tussendoor drinkt. En hij dan super speelt. Nu de leeftijd wat begint te spelen ook wel eens geblesseerd is aan schouder en/of knie.

Dinie Bogaard ook uit Nunspeet komt. Zij niet voor het grote geld naar New Variety ging, maar voor onze dinsdaggroep blijft spelen.

Alfred Hulleman **letterlijk wel eens door de zaal vliegt om toch maar die niet te houden bal te kunnen spelen. Die niet te houden bal dus toch te houden is.**

Anita v.d. Vegte **gelukkig weer terug is na een ernstige enkelblessure. We haar dus ook gemist hebben.**

Wijert Krijt, ook ééntje van de harde kern, volgens ons de oudste van ons team is, maar hij soms vaker de jongste lijkt.

Dineke Deetman net terug is van zwangerschapsverlof. Ze dit jaar weer met zwangerschapsverlof gaat.

Arjan Makkinga wel eens last van plakhanden heeft, en de bal dan plotseling, heel per ongeluk, vangt in plaats van speelt.

Gerrie Franken met haar tape-jes om de vingers altijd van de partij is, maar wel eerst GTST gekeken moet hebben.

Laurens v.d. Vegte het volleybal afwisselt met het voetbal. Hij soms niet weet of hij aan het voetballen is of aan het volleyballen.

Janneke v. Kolthoorn niet zo vaak kan komen, maar als ze er is de sterren van de hemel speelt, ook al is ze de kleinste van het stel.

Chris Verweij in verband met ploegendienst om de twee of drie weken komt volleyballen. Hij dan die andere weken wil inhalen en bij de opslag ongeveer de muur aan de overkant van het net eruit slaat.

Nicole Bonthuis het trainersschap gaat overdragen aan iemand anders (wie meldt zich??), omdat ze zelf weer competitie gaat spelen bij de Dames van EVV.

Bert Jan v.d. Weg, zeer actief in de activiteitencommissie, het liefst klompen aan heeft. Gelukkig voor ons toch maar op sportschoenen volleybalt.

Ingrid Oosterhof kan toveren met de bal, ze dit vooral kan bij de opslag.

Martin de Wolf een zeer lange speler is die het blokken toch echt niet zo moeilijk vindt en bij het smashen geen springplankje nodig heeft.

Lucie v.d. Schaaf heel sociaal is. Ze voor menigeen (lees:Cris) wel eens een stapje opzij zet om hem de gelegenheid te geven "haar" bal te spelen.

Jacob Zelle, zeer fanatiek leider van de competitiegroep, als oud scheidsrechter die ene bal echt uit zag gaan. Wij als groep waarschijnlijk de verkeerde lijn aanhouden.

Dorette de Wolf zich regelmatig nog even flink in het zweet speelt voordat ze de nachtdienst in gaat.

Sacha Wijnholds nog niet zo lang bij ons speelt, zij al aardig haar balletje slaat.

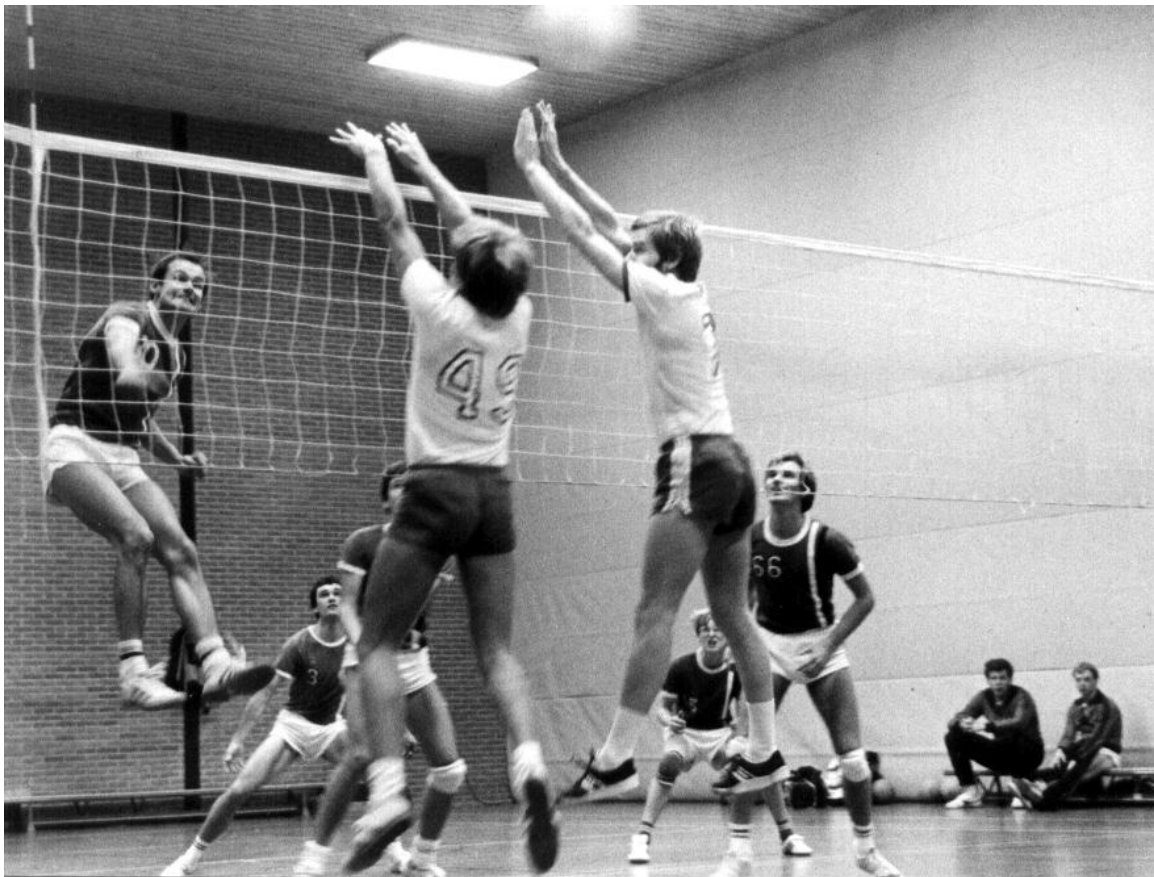
Hester Jansen onze Benjamin is. Ze zich niet gek laat maken door de "oudjes".

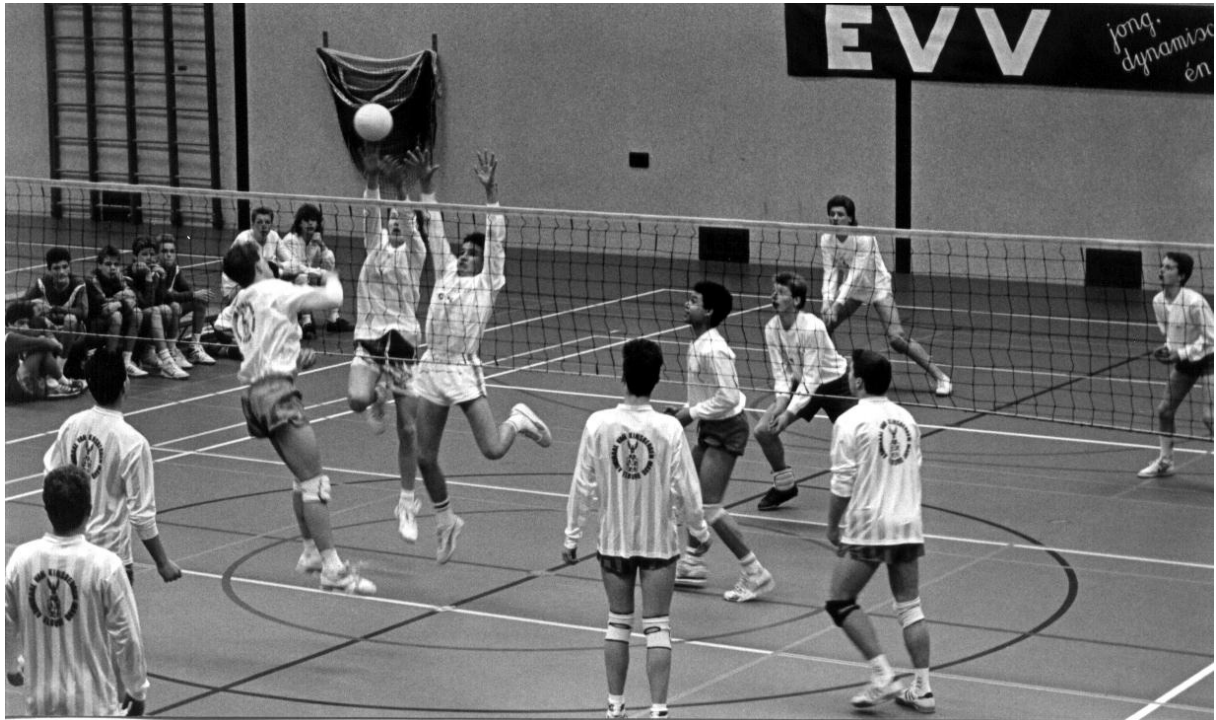
U ziet het vast wel. Voor elk wat wils op de Dinsdagavond.

De hartelijke groeten van de Rekranten dinsdag 2 groep en op naar de volgende 25 jaar !!!!!

EVV Heren 1, seizoen 1981-1982, promotie naar 3de divisie
Staand, vlnr: Wim Dekker, Ron Speelman, Piet Dam, Kees Jaket, Herman Beck, Ernest Visser, (coach) Arie
Zwijenburg
Zittend, vlnr: Jos van Binsbergen, Henk Nummerdor, Douglas Driessen, Steef Bredeweg, Jaap van de Kolk

Het scholierentoernooi, editie 1990. Dit toernooi bleek door de jaren een kraamkamer voor aankomend Elburgs talent. Natuurlijk werden deze jongens enthousiast gemaakt voor de vereniging door onderstaand duo Arie en Joop.

De "Harem" van Sjoerd Klappe

Op dinsdagmorgen komen wij als recreanten bijeen om gezellig te volleyballen,
En nadat Sjoerd is uitgesproken laten wij de ballen flink knallen.

Het eerste half uur wordt er stevig warmgedraaid,
en worden de ballen door de zaal gemaaid.

Met Sjoerd aan de fluit, gaat de bal geregeld uit!

Hij heeft het liefst dames op dinsdagmorgen,
dan maakt hij zich over concurrentie geen zorgen.

Eén keer stond er een vreemde man op de stoep,
dat vond Sjoerd maar linke soep.

Hier was Sjoerd niet erg van gediend,
want de dames waren nu eenmaal *zijn* beste vriend

De trainingsochtenden zijn een goede repetitie,
voor de maandelijkse recreanten-competitie.

Dit jaar doen we daar voor het eerst aan mee,
Al heb je ons nog niet gezien op de lokale tv.

Maar we hebben niet gefaald,
Want er is een beste sponsor binnen gehaald.

We hebben hiermee in de krant gestaan,
En hadden allemaal onze gesponsorde shirtjes aan.

Dit hebben wij te danken aan:

Kuipers zeilmakerij

Hiermee waren we erg blij !!

We hopen dat Sjoerd het nog lang bij zijn Harem volhoudt,
anders loopt het helemaal fout!

Dit is het einde van *ons* verhaal,
misschien zien wij *jullie* nog wel een keer in de zaal!!

Dames Dinsdag overdag.

Buitenvolleybaltoernooi Assenede België (midden jaren '80)

v.l.n.r.: André Bastiani, Douglas Driessen, Rob Stuurop, Wilfred Bastiani, Ivor Walstra, Eddy Held

Douglas Driessen

Het toernooi in Assenede (België) stond bekend als heel gezellig en veel EVV-ers gingen er met groot enthousiasme heen. Soms waren de (sportieve) verwachtingen wel eens wat te hoog gespannen...

De activiteitencommissie van EVV heeft door de jaren heen een scala van activiteiten op poten gezet om de naamsbekendheid van de vereniging te vergroten, daarmee de aanwas van de vereniging op peil te houden, maar ook om geld in het laatje te brengen om zodoende de penningmeester de gelegenheid te geven de contributie van de leden zo laag mogelijk te houden.

Naast de regelmatig terugkerende activiteiten zoals de jaarlijkse snertactie waren er ook enkele minder frequent voorkomende acties, zoals de lopathon in 1987. Onder de leus "tien meter voor een cent" werden soms de meest ludieke ideeën daadwerkelijk uitgevoerd.

Dat het hier niet altijd ging om het grootste aantal meters wordt de deelnemers vergeven, het leverde wel leuke plaatjes op.

Feest in Konijnendorp maar ook: hoe nu verder?

Het was een drukte van belang in Konijnendorp. Alle konijnen en konijntjes hipten en hopten zenuwachtig door elkaar want: het dorp bestond 25 jaar en er zou een groot feest komen! Wat had de gemeenteraad bedacht om dit te vieren?

Toevallig liepen het Zwijnkonijn, de burgemeester, en zijn wethouder, het Jeugdbeleidkonijn, twee oude en al wat grijze konijnen met kale plekken in hun vacht op hun gemakje door het dorp te kuieren en ze mijmerden wat over die goeie ouwe tijd. Waar waren ze gebleven, die grote namen van weleer: het Fopkonijn dat zichzelf en iedereen in haar omgeving zo volkomen gek rebbelde dat ze tenslotte een ritssluitinkje in haar bekje moesten aanbrengen om weer enige rust in het dorp te krijgen. Haar opvolgster, het vrouwtje Boenderskonijn, was overigens ook niet echt op haar mondje gevallen maar de ritssluitingen waren op en je moest er ook geen gewoonte van maken.

En wie kende nog het Groot Klootkonijn - de van het dorp - dat zelfs even de dreigde over te nemen? wat hadden ze die toen de rietvelden en nathouden was die boot, rekken en hoor, het gevaar Klootkonijn had was opgestapt. altijd met Beiden hadden het dorp wachtte in spanning af of ze op het feest zouden komen.

leider van de klootjeskonijnen macht van het Zwijnkonijn Jongens nog aan toe, met enorme kluiten ingestuurd; pappen het devies, afhouden erbij blijven en jawel was afgewend, het Groot zijn conclusies getrokken en Het Zwijnkonijn kon er nog genoeg aan terugdenken. al lang geleden verlaten en men

Een andere grote naam uit het verleden was het Goedaardig Gezwelkonijn en dat konijn woonde gelukkig nog steeds in het dorp. Het had zich sterk ontwikkeld en daarom had het ook een andere naam gekregen: het Groot Snertkonijn. Zijn diepgevroren soep werd tot in de verre omgeving verkocht en om de omzet nog wat op te krikken had hij voorgesteld om aan de snert een forse scheut Berenburg toe te voegen. Dat voorstel had het, tot zijn grote teleurstelling, echter niet gehaald.

Toch was het niet allemaal jool en jolijt want zo langzamerhand werd duidelijk dat er wel wat weinig jeugdkonijnen waren: oude konijnen waren er voldoende, klootjeskonijnen waren er eigenlijk altijd teveel, maar met die jeugd wilde het niet vlotten. Dat was heel gek want jeugdbeleidsplannen waren er genoeg. In dit verband moeten we het even hebben over het Jeugdbeleidkonijn. Dit konijn had de bijzondere eigenschap dat hij, als hij krampen in zijn darmpjes kreeg, niet zoals normale konijnen keuteltes produceerde maar jeugdbeleidsplannen. Hij kon er niks aan doen, het was waarschijnlijk het gevolg van een genetische afwijking en hij kon er ook niet voor behandeld worden. Maar het dorp zat er maar mee: elk jaar werd in de krant vermeld dat het dorp weer nieuwe jeugdbeleidsplannen had en dat ging maar door, jaar in jaar uit en de jeugd verdween en dat stond helemaal niet in de

plannen. Iedereen stond voor een raadsel maar er moest een oplossing komen. Het Jeugdbeleidkonijn werd gevraagd om nog eens een keer extra zijn best te doen en na een geweldige krampaanval keek hij dan ook vol verwachting achterom naar wat hij geproduceerd had. Deze keer was het een plan in kleur dus dat beloofde wat. Hij las het snel door en hij werd er helemaal emotioneel van: dat hij die oplossing niet eerder had gezien!

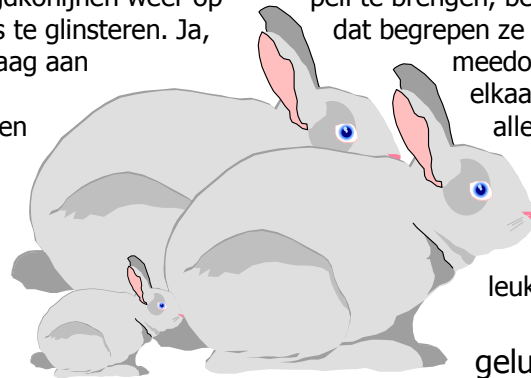
Alle konijnen werden bij elkaar geroepen en het Jeugdbeleidkonijn riep hen toe: "We moeten weer terug naar de core-business van de konijnen om onze targets te halen!" Iedereen keek hem stomverbaasd aan: wat zei hij nou, wat bedoelde hij toch, dit kon toch niemand begrijpen. De klotjeskonijnen natuurlijk helemaal niet maar omdat die nog nooit wat begrepen hadden keken zij niet dommer dan normaal al het geval was. Maar toen het

moesten gaan
aantal
ook bij hen
daar wilden
reken maar!

diep in de ogen en binnen de kortste keren wipten konijnen blijmoedig door het hele dorp in de overtuiging dat dit plan het beste was van alle plannen die ze ooit hadden gelezen: het kostte je moeite niet te professionaliseren, iedereen zijn of haar steentje bijdragen en het was nog

Jeugdbeleidkonijn had uitgelegd dat konijnen gewoon dat doen wat konijnen het beste konden om zodoende het peil te brengen, begonnen dat begrepen ze wel en meedoen, elkaar eens alle

volste
niks,
kon
leuk ook.

En zo ging het dorp nog een heel toekomst tegemoet met veel jonge konijntjes.

Prof. dr. mr. H.A.N. Smesjes

EVV Heren 1, eigen toernooi 1983, tweede plaats. In het veld, vlnr: Henk Nummerdor, Douglas Driessen, Jaap van de Kolk, Steef Bredeweg, Cees Petersen, René Baanders
Op de bank, vlnr: Sjoerd Klappe, Ernest Visser, Hans Speelman, Henk de Bie (Tweede scheidsrechter: Wil Bruins)

Heren 1, november 1982, nieuwe outfit van sponsor Pruis die jarenlang als hoofdsponsor aan de vereniging is verbonden
Staannd, vlnr: Steef Bredeweg, Kees Jaket, Douglas Driessen, Peter Houben, Fred Post, Bertus Pruis
Zittend, vlnr: Jaap van de Kolk, Pieter Dam, Henk Nummerdor, Ernest Visser, Arie Zwijnenburg

De Historie van Dames 3

In 1987 of 1988 (dat is niet zo precies te achterhalen) zijn we begonnen met recreatief volleybal te spelen, we speelden toen nog overdag. Niemand van onze groep had ooit gevolleybald. We waren erg leergierig en fanatiek en onze eerste leermeester was Wim de Haas, bijgestaan door een vriend. Nou dat hebben we geweten: het ging er hard tegenaan.

Als team deden we één keer in de maand mee met een toernooi in Zwolle, wat altijd erg gezellig was; en zoniet, dan maakten we het wel gezellig. Als er maar ergens een toernooi was, wij waren van de partij. Zoals het Carnavalstoernooi; dan gingen we na afloop als poezen verkleed nog de stad in; en dat duurde dan tot in de kleine uurtjes. Zo waren er ook nachttoernooien en een toernooi met een barbecue, waar we veel lol hebben gehad.

We wonnen heel vaak en misschien werden we daarom wel door een team uit Kampen gevraagd of we wilden meespelen in een recreanten competitie. Op de eerste speeldag daarna hebben we dat in de groep gegooid en een achttal dames gaven zich op, zodat we een vast team hadden. Inmiddels hadden we ook een vaste trainer, Jaap Boers, en die was al net zo fanatiek.

Dus één keer in de maand naar Zwolle, waar we bijna iedere keer de prijs, een grote taart, pakten; zodat we nog harder moesten trainen om die pondjes er weer af te krijgen. Bovendien nog elke veertien dagen naar Kampen. Jaap heeft ons het spel goed bijgebracht, want we werden regelmatig kampioen.

Eigenlijk was het na de wedstrijd het gezelligst: achter de bar wisten ze het al: de dames uit Elburg komen: zet de flessen witte wijn maar koud, die doen het niet per glas maar per fles! Vandaar dat het altijd laat werd, maar zo langzamerhand waren onze mannen niet meer ongerust als we in Kampen moesten volley ballen! Jaap was er vaak bij om ons aan te moedigen, maar na de wedstrijd ging hij direct naar huis.

Na een jaar of drie wilden we wel naar de wedstrijd competitie, dus maar eens een praatje gemaakt met Arie en Henk; de één zei dat we het moesten doen terwijl de ander het onverstandig vond. Voor de dinsdagmorgen groep was het niet zo leuk, maar we wilden toch graag elke week een wedstrijd spelen. Dus daar gingen we uiteindelijk als Dames 4 EVV de competitie in. Natuurlijk moesten we een andere trainer hebben; gelukkig was Marieke van der Zee bereid ons op de donderdag middag te trainen. Het ging allemaal erg leuk! Donderdag trainen en dinsdag de wedstrijd spelen, dat was geweldig en wij wilden ons graag bewijzen en gingen er serieus tegenaan! En wat niemand had gedacht, we werden meteen kampioen in de vijfde klasse; we waren natuurlijk apetrots; er was natuurlijk niemand die dat had verwacht! Marieke moest natuurlijk wel een beetje systeem er in brengen, maar ach, we hadden echt lol. Zaten we eens in een dip: witte wijn en we kregen weer vleugels. Marieke bedankt, en op naar de vierde klasse!

Dat was al weer een stuk moeilijker, maar toch, echt slecht ging het ook niet. we bleven jaren in de middenmoot hangen. In februari gingen we naar een nacht toernooi in Nijeveen , allemaal in een hansop kostuum. Twee heren brachten ons weg en 's morgens vroeg belden we twee andere heren om ons weer op te halen. We hebben daar altijd veel lol gehad.

Na een paar jaar wilden de heren ook meedoen, dus nu gaan we met een dames- en een heren team. Ondanks alle plezier en drank varieerde het resultaat tussen de eerste en de vierde plaats, dat is dus lang zo slecht niet. Nijeveen heeft een damesteam dat eens per jaar naar Elburg komt bij het Kees Bruynes toernooi; dat is ook altijd heel gezellig.

Maar na vijf jaar in de vierde klasse gespeeld te hebben werden we weer kampioen en mochten we naar de derde klasse.

Marieke traint ons nog steeds en dat gaat erg goed. Van Dames 4 werden Dames 3, omdat het "oude" Dames 3 team in de vierde klasse bleef en wij naar de derde klasse gingen.

Verschillende dames gingen ons verlaten en er kwamen nieuwe bij, die van jongs af aan hadden gevolleyd. Dat kwam wel goed uit, want de derde klasse is best wel pittig. Maar door deze goede aanvulling houden we stand en met resultaat, want we eindigen meestal bovenaan. Inmiddels zijn we op de avond gaan trainen: Marieke kon niet meer overdag.

Drie jaar geleden hebben we in Oldebroek een promotie wedstrijd moeten spelen en die hebben we (mede door de supporters, onze mannen) gewonnen. Dus zouden we

tweede klasse kunnen worden, maar dat hebben we weggegeven aan een ander team; wij zijn derde klasse blijven spelen. We hadden het prima naar onze zin! We hebben één seizoen van Kay de trainingen gehad en aan het eind van dat seizoen moesten we in Wageningen een promotie wedstrijd spelen tegen Dames 2 uit Harderwijk. Die wedstrijd hebben we verloren. Nu traint Marieke ons weer en op het moment dat dit wordt geschreven staan we weer bovenaan. We moeten nog drie wedstrijden spelen, dus dat kan nog veranderen!

Het grootste gedeelte van het team is al meer dan tien jaar bij elkaar, we zijn zeker niet de jongsten, maar we draaien nog steeds mee en we gaan voor de winst! Dat hebben al veel teams die jaren jonger waren tot hun verdriet moeten ondervinden!

Nu ook mogelijkheden voor bedrijfsteams

Volleybalvereniging EVV kijkt met vertrouwen vooruit

ELBURG - De Elburger volleybalvereniging heeft het seizoen 1990/1991 met een grote mate van tevredenheid afgesloten. Het eerste herenteam en het eerste dames-team, toch altijd de paradepaardjes van de vereniging, hebben zich kunnen handhaven in respectievelijk de tweede divisie en de eerste klasse. Met name de dames hebben het moeilijk gehad, maar onder leiding van trainer/coach Piet Dam zijn ze sterk gegroeid. De doelstelling voor het volgend seizoen is dan ook om bovenin de eerste klasse te eindigen en zelf pogingen te doen om het kampioenschap te behalen. Het EVV-bestuur heeft voorts besloten met ingang van het nieuwe seizoen bedrijfsteams de gelegenheid te bieden te volleyballen. Dit is volkomen nieuw binnen EVV.

In de seniorencompetitie behaalden drie teams het afgelopen seizoen een kampioenschap. Het derde herenteam werd vijfde kampioen van de derde klasse en komt volgend seizoen uit in de tweede klasse. Het derde damesteam behaalden na een spannende competitie het kampioenschap in de vierde klasse en promoveerde naar de derde klasse. Het vierde damesteam ging,

komend vanuit de rekreantenafdeling, voor het eerst meedoen aan de competitie in de vijfde klasse. De dames vochten elke wedstrijd voor de punten, werden overtuigend kampioen en promoveerden naar de vierde klasse. Reden te over voor voorzitter Arie Zwijnenburg om tevreden terug te kijken. Het tweede herenteam zat bovendien bij de top van de eerste klasse en het tweede damesteam eindigde bovenin de derde klasse.

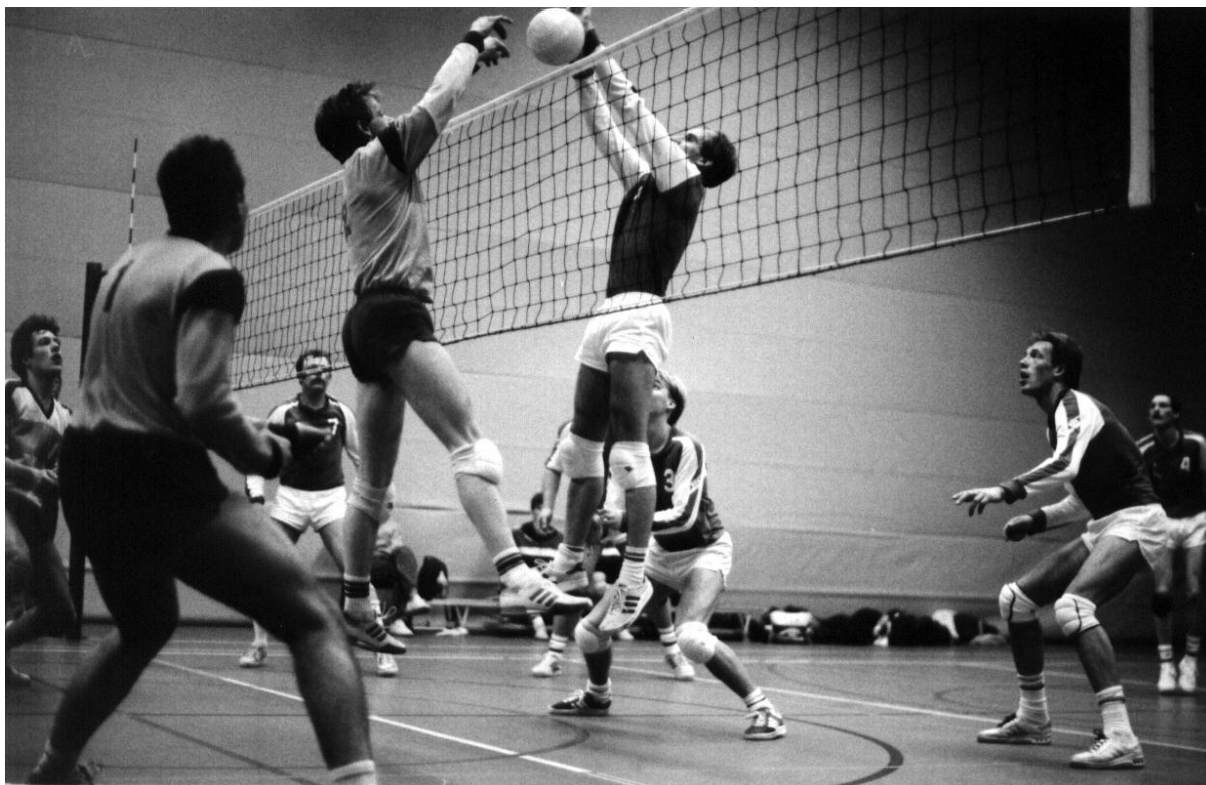
JEUGD

Ook de jeugd van EVV had een succesvol seizoen waarin drie teams kampioen werden. Dit seizoen werd vol enthousiasme onder leiding van Joop Koetsier een begin gemaakt met de invoering en de uitvoering van het Jeugd Volleybal Plan van de NeVoBo. Voor de jeugd betekende dit een forse uitbreiding van het aantal trainingsuren, terwijl door de trainers in onderling overleg de technische lijnen werden uitgezet. EVV nam met elf jeugdteams deel aan de competitie. Inmiddels zijn een aantal jeugdleden op basis van leeftijd of van kwaliteit overgegaan naar de senioren. Op basis van zijn kwaliteiten is bijvoorbeeld de 17-jarige Wilfred Straatman toegevoegd aan de selectie van het eerste heren-

team. In verband met deze doorstromingen is er weer plaats bij de meeste jeugdteams. Jongens en meisjes die belangstelling hebben voor de volleybalsport kunnen zich aanmelden. Iedereen die zich voor 15 juli aanmeldt betaalt pas vanaf 1 september contributie. Tijdens de zomervakantie ontvangt men alle informatie over teamindelingen en trainingstijden en bovendien een fantastisch volleybal t-shirt. De jeugd kan zich aanmelden bij Joop Koetsier, Biesenkamp 62, telefoon 1718.

RECREANTEN

EVV had het afgelopen seizoen niet minder dan zes rekreantengroepen. Op dinsdag-, woensdag- of donderdagavond kunnen mensen op recreatieve manier de volleybalsport beoefenen. Daarnaast heeft EVV op dinsdagmorgen een volleybal-overdag groep onder leiding van Sjoerd Klappe. Bij enkele groepen is met ingang van het nieuwe seizoen weer plaats voor rekreanten. Nieuw binnen EVV is zoals gezegd de mogelijkheid voor bedrijfsteam om via EVV te volleyballen. Voor meer informatie hierover kan men terecht bij Marien Pruis, Mheenpoortstraat 2, telefoon 4903.

Evv Heren 1, januari 1987, bekerwedstrijd tegen Donitas
 In het veld, vlnr: Jaap Timmer ten Wolde, Kees Jaket, Douglas Driessen, André Bastiani, Peter Houben
 Aan deze kant van het net speelt met nummer 1 de voorheen EVV-er Steef Bredeweg

EVV Heren 1, 1987-1988
 Staand, vlnr: René Baanders, Jur Kampen, Rik Doorneweerd, Peter Houben, Jaap Timmer ten Wolde, Henk Nummerdor
 Zittend, vlnr: Rob Stuurop, Kees Jaket, Douglas Driessen, André Bastiani

Dames 4, kampioen 1995-1996

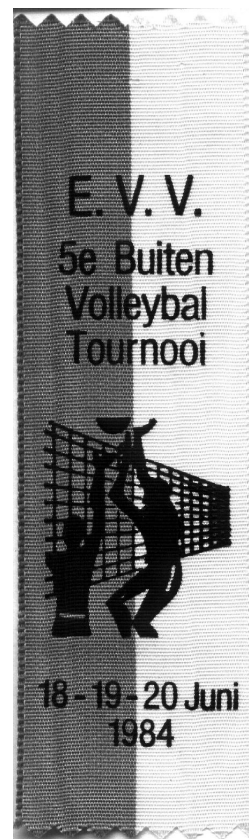
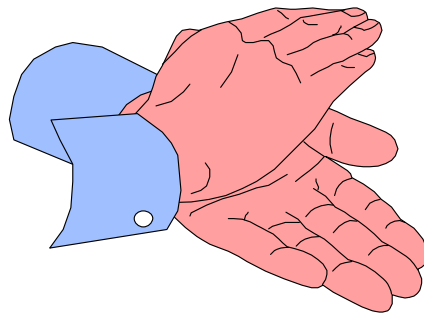
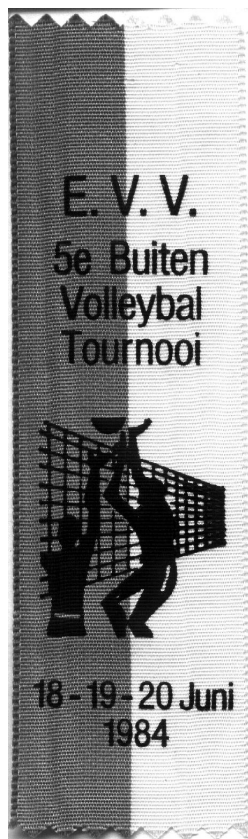
Heren 2, kampioen eerste klasse, 1998-1999, na beslissingswedstrijd tegen SDS. Het werd 3-2 in Hierden.
 Staand, vlnr: Ron Speelman, Fred Bisschop, Sjaak Kroon, Heini Koornberg, Gert-Jan van de Pol, Dick Petersen, Jeroen van Mossel
 Zittend, vlnr: (coach) Cees Petersen, René Baanders, Bernd Beekman, Wilfred Bastiani

De organisatie van het BuitenVolleybalToernooi is sinds jaar en dag in handen Joop Koetsier, Sjoerd Klappe, Jaap Kampen en Arie Zwijnenburg (allen middelste rij). Elk jaar weer worden ze bijgestaan door vele vrijwilligers die allen proberen om het toernooi soepel te laten verlopen.

Hier (in 1986) worden zij geflankeerd door Henk Oosting, Peter Been (beiden bovenste rij) en Steef Stam die hen diverse jaren bij de organisatie hebben bijgestaan.

Elk jaar krijgt de individuele deelnemer een herinneringsvaantje, en is er voor de teams een taart te winnen op de laatste avond. Deze werden traditiegetrouw uitgereikt door de immer enthousiaste wethouder J. Huisman

Het BuitenVolleybalToernooi wordt al meer dan 20 jaar door EVV georganiseerd. Hoewel de belangstelling de laatste paar jaren wat af begint te nemen, heeft het aan de sfeer of het weer nooit gelegen: Elburg stroomt massaal uit om opnieuw drie avonden kennis te maken met de bal, de gezelligheid, oude tegenstanders en de gastvrijheid van ESC...

Heren 1, Kampioen derde divisie, 1983-1984. Stand, vlnr: Cees Petersen, Ernest Visser, Kees Jaket, Peter Houben, (coach) Hans Spielman
Zittend, vlnr: René Baanders, Douglas Driessen, Jaap van de Kolk, henk Nummerdor, Steef Bredeweg